

ПЕРЕДНЄ СЛОВО

Час, суворий, неблаганний, невідворотний, швидкоплинний, що несеться зі страшною силою, залишається у пам'яті століття, приймаючи нові покоління, – ти блукаєш долями і душами землян, що перебувають на цій планеті тільки одну мить. Благослови нас, дітей твоїх, що крокують стежками життя з вірою, надією та любов'ю.

Серед безлічі книжок, що оточують нас, тепер буде й така, яка, можливо, допоможе читачеві знайти відповідь на безліч запитань, адже педагог – творча мовна особистість, яка відчуває миттєвості буття особливо, крізь нерв своєї професії, її напругу і водночас радість від її блага. Справжню насолоду від спілкування зі словом відчує кожен, хто розгорне цю книгу, збагне силу і ніжність авторської думки, замислюючись над задумом та втіленням у поетичні образи найсокровеннішого, таємного, підсвідомого.

Мабуть, не всім подобається поезія як літературний жанр, але бажання побачити світ очима вчителя, пізнати його душу, його світосприйняття, безумовно, нікого не залишить байдужим. Поетичне слово, що народжено вустами педагога, має особливий, неповторний, тільки йому притаманний смак. Це і загадковість літнього вечора, і щастя від безодні весняного блакитного неба, і яскравість зірок у тиші осіннього листопаду, і безмір снігового зимового полону – все те, що народжує бажання творити і дивувати СЛОВОМ у мрійливих, чарівних образах життя. Як збагнути його неосяжний світ, пізнаючи цю сутність поступово, занурюючись до його глибин, зберігаючи у серці своєму найкращі миттєвості буття?

Вогник педагогічної праці є вектором минулого, теперішнього і майбутнього, символом добра й любові до всього живого і вічного. Глибока блакить кольорів осені, нетривка велич землі, що готується до зустрічі з юністю весни, падіння в яскраву зірковість літа – усе це є КОНСТАНТОЮ вічного життя, яке дивує своєю швидкоплинністю. Безмежність шалених вітрів, неквапливість наскрізних дощів – КОНСТАНТА почуттів, від радощів до болю... КОНСТАНТА віри, надії й любові у непереможному прагненні людини до самопізнання, сприйняття ідеалу доброти і відчуття себе частиною неоглядного Всесвіту...

Залишаймося ж у пам'яті одне одного чесними, щирими тією повнотою почуттів, із якими приречені пройти своєю та чужими долями...

Олена Мамчич,

канд. пед. наук, доцент завкафедри мов і методики їх викладання НУЧК ім. Т.Г. Шевченка, голова Чернігівського обласного осередку Всеукраїнської творчої спілки «Конгрес літераторів України»